



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 25 czerwca 2021 r.

DIH-3.707.37.2021.MB

DECYZJA DIH - III/39/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji 37/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 26 marca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020), na mocy której na przedsiębiorcę EMPIK Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), co wyraziło się niewywidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 200 zbadanych pod kątem uwidaczniania cen i cen jednostkowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 27 listopada 2020 r. oraz 1 lutego 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy: ... (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli WN.8361.285.2020 z 9 listopada 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązków

w zakresie informowania o cenach towarów oraz kontrolę rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Wspomniane zawiadomienie zostało odebrane 16 listopada 2020r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanej dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, stwierdzili nieprawidłowości polegające na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, przeznaczonych do sprzedaży według masy i objętości, o ilościach nominalnych innych niż 1 kilogram lub 1 litr oraz dziesiętne wielokrotności i podwielokrotności tych jednostek miar. Stanowiło to naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań określonych w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 1 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020).

Pismem z 26 lutego 2021 r. Małopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewidocznienia cen jednostkowych 30 rodzajów towarów, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy a także § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in.: do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto Małopolski WIIH sprostował zapisy w protokole kontroli z 1 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020), zaznaczając jednocześnie, że nie mają one wpływu na ogólne ustalenia kontroli.

W dniu 26 marca 2021 r. Małopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję 37/2021 (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020), na mocy której na przedsiębiorcę ... , nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 200 zbadanych pod kątem uwidaczniania cen i cen jednostkowych.

Decyzja została doręczona stronie 29 marca 2020 r.

W dniu 26 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Małopolskiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę W odwołaniu strona wniosła o uchylenie decyzji Małopolskiego WIIH z 26 marca 2021 r. lub zmianę poprzez zmniejszenie wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Strona zarzuciła ww. decyzji naruszenie przepisów art. 189 d oraz 189 f Kpa, a także art. 5 ustawy o informowaniu o cenach poprzez ich nieuwzględnienie.

Pismem z dnia 18 maja 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę ... od decyzji 37/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia z dnia 26 marca 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020), na mocy której na przedsiębiorcę ... , nałożono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł. (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 200 zbadanych pod kątem uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o uchylenie decyzji Małopolskiego WIIH z 26 marca 2021 r. lub zmianę poprzez zmniejszenie wysokości nałożonej kary pieniężnej. Strona zarzuciła ww. decyzji naruszenie przepisów art. 189 d oraz 189 f Kpa, a także art. 5 ustawy o informowaniu o cenach poprzez ich nieuwzględnienie.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 1 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.285.2020), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. przepisów w odniesieniu do 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych obowiązkiem uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ich cen jednostkowych.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Dodatkowo podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Odnosząc się do zarzutu strony naruszenia przez Małopolskiego WIIH art. 189d Kpa, Prezes UOKiK Prezes UOKiK wskazuje iż w przypadku uregulowania przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w przepisach odrębnych, a w omawianej sprawie jest to ustawa o informowaniu o cenach produktów i usług, wskazany przez Stronę art. 189d pkt 1-6 Kpa, nie ma zastosowania. Zgodnie bowiem z art. 189a § 2 pkt 1 Kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów w tym zakresie nie stosuje się.

Jak wykazała analiza akt sprawy, Małopolski WIIH wymierzając karę pieniężną zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenie wziął pod uwagę stopień naruszenia

obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Kwalifikując stopień naruszenia, z czym zgadza się Prezes UOKiK, organ pierwszej instancji uznał, że uchybienie polegające na niewidocznieniu cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi, spośród 200 zbadanych, uniemożliwiło konsumentom zapoznanie się, w nieskrepowany sposób, z podstawowymi informacjami dotyczącymi części oferty handlowej, które mają wpływ na podejmowane przez ich decyzje zakupowe. Ponadto przyjął, że niepodanie cen jednostkowych pozbawia nabywców możliwości porównania cen podobnych artykułów o różnych ilościach nominalnych i w rezultacie dokonanie najkorzystniejszego wyboru. W ocenie zarówno organu pierwszej, jak i drugiej instancji, takie działanie jest naganne, gdyż uderza w interesy ekonomiczne konsumentów i ogranicza swobodę zawierania umów. Dodatkowo Małopolski WIIH zaznaczył, że strona uwidoczniała ceny zakwestionowanych produktów, a zatem skoro zrealizowała jeden z ciążących na niej obowiązków, możliwe było także wykonanie drugiego obowiązku, spójnego z pierwszym, tj. uwidocznienie cen jednostkowych. Ponadto Prezes UOKiK odnosząc się do argumentu strony, wskazując, że liczba sklepów prowadzonych przez przedsiębiorcę nie jest przesłanką mającą wpływ na wysokość wymierzanej kary administracyjnej. Należy podkreślić, że to przedsiębiorca narusza obowiązujące przepisy, a nie placówka handlowa.

Ponadto należy wskazać, że organ pierwszej instancji analizując przesłankę dotyczącą dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, wziął pod uwagę, że Małopolski WIIH nie nakładał dotychczas na przedsiębiorcę ... kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jak również uwzględnił fakt usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Podkreślił, jednak że nie bez znaczenia pozostaje okres funkcjonowania strony na rynku, tj. od 13 września 2016 r. (data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym), a zatem wystarczający czas na to, aby zapoznać się z obowiązującymi przepisami i przestrzegać ich w sposób pełny. Natomiast wielkość obrotu i przychodu strony została oceniona na podstawie Roczego Sprawozdania Finansowego za rok 2019, dostępnego w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że wszystkie przesłanki wskazane w z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach miały wpływ na wymierzenie kary w niewielkiej wysokości 1 500 zł, przy górnej granicy 20 000 zł.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby

w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy: ... stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że strona naruszyła obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych produktów, a wymierzając karę pieniężną Małopolski WIIH zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenie wziął pod uwagę stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu, zatem zarzut naruszenia art. 189 d Kpa przez organ pierwszej instancji należy uznać za bezzasadny.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na brak cen jednostkowych w odniesieniu do 30 partii wyrobów z 200 poddanych ocenie (co stanowi 15 proc. zbadanych). Należy podkreślić, że jednym

z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie o informowaniu cenach jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 200 zbadanych pod kątem uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 5 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego nieuwzględnienie przez Małopolskiego WIIH, Prezes UOKiK zauważa, że przepis ten wskazuje, że w przypadku rozbieżności lub wątpliwości co do ceny za oferowany towar lub usługę konsument ma prawo do żądania sprzedaży towaru lub usługi po cenie dla niego najkorzystniejszej. Przepis ten wskazuje na uprawnienie leżące po stronie konsumenta. Należy podkreślić, że przedmiotem niniejszego postępowania jest naruszenie obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych, które umożliwiają konsumentom porównanie cen oferowanych produktów, a nie określają ceny za jaką może on nabyć produkt. Tym samym argument, że biorąc pod uwagę z art. 5 ustawy o cenach, przedsiębiorca ... nie osiągnął jakiegokolwiek korzyści majątkowej w związku z nieuwidocznieniem cen jednostkowych należy uznać za bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji Małopolskiego WIIH oraz umorzenia postępowania, jak również do zmiany ww. decyzji poprzez zmniejszenie wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu

pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ... , karę pieniężną w wysokości 1 500 zł. (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, co wyraziło się nieuwidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, objętych takim obowiązkiem, na ogółem 200 zbadanych pod kątem uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Tym samym, decyzja 37/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 marca 2021 r. (sygnatura akt WN.8361.285.2020), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/